

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14S/61/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2021200204
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Laczo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2021200204.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave ako súd správny, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Pavla Lacza a sudcov: JUDr. Ľubomíra Bundzela a Mgr. Moniky Hrašnovej, v právnej veci žalobcu: MEIXNER - KALINA, s. r. o., so sídlom Pácerová cesta 487/15, 931 01 Šamorín, IČO: 36 261 173, právne zastúpený: JUDr. Irena Sopková, s. r. o., so sídlom Hlavná 25, 040 01 Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná ulica 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, vo veci preskúmania rozhodnutia žalovaného číslo 100895724/2021 zo dňa 24.5.2021, takto

rozhodol:

Správny súd žalobu z a m i e t a .

Žalovanému súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Priebeh administratívneho konania

Daňový úrad Trnava, kontaktné miesto Šamorín, rozhodnutím č. 100074584/2021 zo dňa 18.1.2021 podľa § 156 ods. 1 písm. a) zákona č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov vyrúbil žalobcovi úrok z omeškania v sume 22.319,02 eur za nezaplatenie dane z pridanej hodnoty vyrúbenej rozhodnutím o vyrúbení rozdielu dane za zdaňovacie obdobie august 2014 v stanovenej lehote a v stanovenej výške.

Prvostupňový správny orgán svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca ako platiteľ dane z pridanej hodnoty podal riadne daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2014 dňa 25.9.2014, v ktorom vykázal nadmerný odpočet vo výške 920,64 eur. Správca dane vykonal u daňového subjektu daňovú kontrolu za zdaňovacie obdobie august 2014, o čom vyhotovil protokol č. 20288654/2015 zo dňa 28.2.2015. Na základe výsledku vykonanej kontroly u daňového subjektu bol zistený rozdiel dane oproti nadmernému odpočtu vykázanému v daňovom priznaní. Správca dane rozhodnutím číslo 20402844/2015 zo dňa 22.6.2015 vyrúbil podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov daňovému subjektu rozdiel dane v sume 63.466 eur za zdaňovacie obdobie august 2014 so splatnosťou 13.11.2015. Daňový subjekt rozdiel dane neuhradil v stanovenej lehote.

Podľa § 156 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov správca dane vyrúbi úrok z omeškania z dlžnej sumy podľa ods. 1 § 156. Pri výpočte úroku sa použije štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej v deň vzniku daňového nedoplatku alebo v deň

nasledujúci po dni, v ktorom mal byť preddavok na daň zaplatený alebo odvedený alebo splátka dane zaplatená. Ak štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky nedosiahne 15 % pri výpočte úroku z omeškania použije sa ročná úroková sadzba 15%. Správca dane vyrúbi úrok z omeškania za každý deň omeškania s platbou začínajúc dňom nasledujúcim po dni jej splatnosti až do dňa platby, vrátane, alebo do dňa použitia daňového preplatku alebo vykonania kompenzácie podľa § 55 alebo do dňa začatia reštrukturalizačného konania; pri podaní dodatočného daňového priznania správca dane vyrúbi úrok z omeškania z dlžnej sumy do dňa podania dodatočného daňového priznania. Úrok z omeškania z nezaplatennej dlžnej sumy môže správca dane vyrúbiť aj priebežne. Úrok z omeškania sa počíta najdlhšie za štyri roky omeškania s platbou.

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 14.11.2015 predstavovala 0,05 %. Vzhľadom k tomu, že štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky nedosiahol 15 %, pri výpočte sa použila ročná úroková sadzba 15 %. V prvostupňovom rozhodnutí je tabuľka výpočtu úroku.

Proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu podal žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, dňa 19.2.2021 odvolania, v ktorom namietal, že v zmysle § 156 ods. 8 daňového poriadku úrok z omeškania nemožno vyrúbiť ak uplynulo 5 rokov od konca roka, v ktorom daňový subjekt bol povinný zaplatiť daň, rozdiel dane, preddavok na daň, splátku dane alebo sumu na zabezpečenie dane alebo odvieť vybraný preddavok na daň, vybranú daň alebo zrazenú daň. Keďže prvostupňové rozhodnutie je zo dňa 18.1.2021, pričom v zmysle § 156 ods. 8 daňového poriadku úrok z omeškania bolo možné vyrúbiť v lehote 5 rokov od konca roka, v ktorom bol daňový subjekt povinný zaplatiť dane, znamená to, že rozdiel dane podľa daňového rozhodnutia bolo potrebné zaplatiť do 13.11.2015. Lehota na vyrúbenie úroku z omeškania teda uplynula 31.12.2020, to znamená, že v súlade s § 156 ods. 8 daňového poriadku daňový úrad už úrok z omeškania nemôže vyrúbiť, pretože uplynula 5-ročná lehota od konca roka, v ktorom daňový subjekt bol povinný rozdiel dane zaplatiť. Prvostupňové rozhodnutie bolo vydané až v januári 2021, konkrétne 18.1.2021, teda po uplynutí 5-ročnej lehoty.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 100895724/2021 zo dňa 24.5.2021 zmenil prvostupňové rozhodnutie, a to v časti týkajúcej sa výšky úroku tak, že vyrúbený úrok z omeškania v sume 22.319,02 eur za nezaplatenie dane z pridanej hodnoty vyrúbenej rozhodnutím o vyrúbení rozdielu dane za zdaňovacie obdobie 2014 v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške mení sa na sumu 22.297,16 eur za nezaplatenie dane z pridanej hodnoty vyrúbenej rozhodnutím o vyrúbení rozdielu dane za zdaňovacie obdobie august 2014 v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške. V ďalšej časti žalovaný rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Žalovaný svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že podľa § 156 ods. 1 daňového poriadku správca dane vyrúbi úrok z omeškania podľa odseku 2, ak daňový subjekt nezaplatí alebo neodvedie v ustanovenej lehote alebo v ustanovenej výške alebo v lehote alebo vo výške určenej v rozhodnutí správcu dane a) daň alebo rozdiel dane, b) preddavok na daň, c) splátku dane, d) vybraný preddavok na daň, e) .daň vybranú zrážkou, 1) zrazenú sumu na zabezpečenie dane. Podľa § 156 ods. 2 daňového poriadku správca dane vyrúbi úrok z omeškania z dlžnej sumy podľa odseku 1. Pri výpočte úroku sa použije štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej v deň vzniku daňového nedoplatku alebo v deň nasledujúci po dni, v ktorom mal byť preddavok na daň zaplatený alebo odvedený, alebo splátka dane zaplatená. Ak štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky nedosiahne 15 %, pri výpočte úroku z omeškania sa použije ročná úroková sadzba 15 %. Správca dane vyrúbi úrok z omeškania za každý deň omeškania s platbou, začínajúc dňom nasledujúcim po dni jej splatnosti až do dňa platby vrátane alebo do dňa použitia daňového preplatku alebo vykonania kompenzácie podľa § 55 alebo do dňa začatia reštrukturalizačného konania; pri podaní dodatočného daňového priznania správca dane vyrúbi úrok z omeškania z dlžnej sumy do dňa podania dodatočného daňového priznania. Úrok z omeškania z nezaplatennej dlžnej sumy môže správca dane vyrúbiť aj priebežne. Úrok z omeškania sa počíta najdlhšie za štyri roky omeškania s platbou. Podľa § 161 daňového poriadku ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, zaokrúhľuje sa daň, preddavok na daň, úrok z omeškania, pokuta a úrok na desiatky eurocentov nadol. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 67/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych

opatreniach vo finančnej oblasti v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID – 19 v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon lex corona") opatrenia podľa tohto zákona sa uplatňujú počas obdobia od 12. marca 2020, keď vláda Slovenskej republiky (ďalej len "vláda") vyhlásila mimoriadnu situáciu podľa osobitného predpisu v súvislosti s ohrozením verejného zdravia II. stupňa z dôvodu ochorenia COVID-19 spôsobeným koróna vírusom SARS-CoV-2 na území Slovenskej republiky do konca kalendárneho mesiaca, v ktorom vláda mimoriadnu situáciu odvolá, ak odsek 3 neustanovuje inak (ďalej len "obdobie pandémie") a až do uplynutia najneskoršej lehoty podľa tohto zákona. Podľa § 2 ods. 3 zákona lex corona na účely opatrení podľa § 3 a 4, § 6, § 8 až 12, § 16 až 18a, § 20 až 24a, § 24c až 24h, § 24j, § 24n a 24o, § 33, 34, § 36 ods. 1 a 3, § 36a a § 36c ods. 1 a 2 sa obdobie pandémie považuje za skončené 30. septembra 2020 a na účely opatrení podľa § 7, 24i a 31 sa obdobie pandémie považuje za skončené 31. decembra 2020. Podľa § 9 zákona lex corona počas obdobia pandémie sa prerušuje plynutie lehoty na zánik práva vyrubiť daň, plynutie lehoty, v ktorej sa premičuje právo na vymáhanie daňového nedoplatku, a plynutie lehoty na zánik práva vymáhať daňový nedoplatok. Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len "správny súdny poriadok") ak osobitný predpis upravujúci priestupky, kárne, disciplinárne a iné správne delikty (ďalej len "správny delikt") určuje lehoty na zánik zodpovednosti, prípadne na výkon rozhodnutia, tieto lehoty počas konania podľa tohto zákona neplynú. Obdobne to platí o lehotách na zánik práva vo veciach daní, cla, poplatkov a odvodov, ktoré sú príjmami štátneho rozpočtu, rozpočtu Európskej únie, verejných fondov, rozpočtov obcí, miest, mestských častí a samosprávnych krajov. Finančné riaditeľstvo SR po preskúmaní s vecou súvisiaceho spisového materiálu v rozsahu odvolacích námietok konštatuje, že námietky daňového subjektu sú nedôvodné. K námietke daňového subjektu, že vyrubenie úroku z omeškania vo výške 22.319,02 Eur napadnutým rozhodnutím správcu dane je nezákonné, pretože v zmysle § 156 ods. 8 písm. a) daňového poriadku správcovi dane uplynula zákonná lehota na vyrubenie tohto úroku dňa 31.12.2020, odvolací orgán uvádza, že v uvedenom prípade je nutné posudzovať zákonnosť napadnutého rozhodnutia aj v kontexte s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi plynutie prekluzívnych lehôt, najmä so zákonom lex corona a správnym súdnym poriadkom. Lehota na vyrubenie úroku z omeškania v danom prípade taktiež neplynula v súlade s ustanovením § 71 ods. 1 správneho súdneho poriadku z dôvodu podania správnej žaloby, a to dňa 23.12.2015 vo veci preskúmania rozhodnutia č. 20966487/2015 zo dňa 08.10.2015, až do právoplatnosti vo veci samej. Súdne konanie bolo ukončené Uznesením sp. zn. 20S/130/2015-103, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.02.2018. V kontexte hore uvedeného posledný deň lehoty na zánik práva vyrubiť daň neuplynul dňa 31.12.2020 tak, ako mylne uvádza daňový subjekt. Správca dane vyrubil úroky z omeškania daňovému subjektu dňa 18.01.2021, t.j. v zákonom stanovenej lehote, v ktorej z dôvodu prerušenia jej plynutia, neuplynulo päť rokov od konca roka, v ktorom bol povinný zaplatiť rozdiel dane vyrubenej rozhodnutím správcu dane č. 20402844/2015 zo dňa 22.06.2015.

Žaloba a žalobné dôvody

Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca dňa 6.8.2021 žalobu, v ktorej namietal, že napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca v žalobe uvádza, že žalovaný konštatuje vo svojom rozhodnutí, že vyrúbenie úroku z omeškania vo výške 22.319,02 eur je správne, pretože lehota na vyrúbenie úroku z omeškania v danom prípade neplynula v súlade s ust. § 71 ods. 1 SSP z dôvodu podania správnej žaloby a to dňa 23.12.2015 vo veci preskúmania rozhodnutia č. 20966487/2015 zo dňa 18.10.2015 až do právoplatnosti vo veci samej.

Súdne konanie bolo ukončené uznesením sp. zn. 20S/130/2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 3.2.2018.

V kontexte hore uvedeného podľa tvrdenia žalovaného posledný deň lehoty na zánik práva vyrubiť daň neuplynul dňa 31.12.2020, tak ako sa mylne domnieva žalobca. Teda ak správca dane vyrúbil

úrok z omeškania daňového subjektu dňa 18.1.2021 v zákonom stanovenej lehote, vyrúbil ho správne, pretože z dôvodu prerušenia neuplynulo 5 rokov od konca roka, v ktorom bol povinný žalobca zaplatiť rozdiel dane vyrúbenej rozhodnutím správcu dane 20402844/2015 zo dňa 22.6.2015. Ďalej žalovaný uviedol, že podľa § 9 zákona lex corona sa prerušuje plynutie lehoty na zánik práva vyrubiť daň a plynutie lehoty, v ktorej sa premlčuje právo na vymáhanie daňového nedoplatku a plynutie lehoty na zánik práva vymáhať daňový nedoplatok.

V závere žalovaný uviedol, že zistil, že správca dane nesprávne vypočítal výšku úroku z omeškania, a preto v tejto časti zmenil prvostupňové rozhodnutie.

Žalobca poukázal, že je rozhodnutie žalovaného nezákonné. Podľa § 184 zákona č. 162/2015 v znení neskorších predpisov podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok. Len priznaním odkladného účinku správnej žalobe súdom by sa pozastavili účinky napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy a takéto rozhodnutie alebo opatrenie by nemohlo byť podkladom naň nadväzujúcich rozhodnutí orgánov verejnej správy alebo opatrení orgánov verejnej správy. Priznaním odkladného účinku správnej žalobe by sa pozastavili účinky napadnutého rozhodnutia, t. j. jeho právoplatnosť a vykonateľnosť takéhoto rozhodnutia by nemohli byť podkladom pre vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí.

Pokiaľ sa jedná o ďalšiu námietku, že správca dane nemohol vyrubiť úrok z omeškania v zákonom stanovenej lehote pre lex coronu poukázal žalobca na to, že právna zástupkyňa žalobcu vyžiadala stanovisko finančného riaditeľstva k danej problematike, pričom z tohto stanoviska vyplýva „zákon č. 563/2009 o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov upravuje v ust. § 156 úrok z omeškania. V citovanom ustanovení sú uvedené podmienky vyrubenia úroku z omeškania. Predmetom zákona č. 67/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach vo finančnej oblasti v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID – 19 v znení neskorších predpisov (lex corona) sú opatrenia prijaté vo všetkých oblastiach, ktoré sú spravované Ministerstvom financií SR. Zákona č. 67/2020 neobmedzoval správcu dane vo vyrubovaní úroku z omeškania, v ust. § 11 zákona je uvedené iba odloženie daňovej exekúcie tak, že daňová exekúcia sa počas obdobia pandémie odkladá. Ako je teda zrejmé, aj z tohto vyjadrenia, vyplýva, že tvrdenie žalovaného, že v lehote od 12.3.2020 do 30.9.2020 nebolo možné vyrubiť úrok z omeškania nemá oporu v zákone č. 67/2020.

Vyjadrenie žalovaného, replika, duplika

K žalobe sa písomne vyjadril žalovaný dňa 1.10.2021, v ktorom uviedol, že v kontexte s ustanovením § 156 ods. 8 písm. a) bol prvostupňový orgán povinný vyrubiť úrok z omeškania kedykoľvek v rámci päťročnej lehoty, ak sú splnené zákonné podmienky na jeho vyrubenie. Rozhodnutie č. 20402844/2015 zo dňa 22.06.2015 nadobudlo doručením Rozhodnutia č. 20966487/2015 zo dňa 08.10.2015 právoplatnosť dňa 29.10.2015 a vykonateľnosť dňa 14.11.2015. V lehote splatnosti žalobca vyrubený rozdiel dane nezaplatil. Z dôvodu, že proti Rozhodnutiu č. 20966487/2015 zo dňa 08.10.2015 žalobca podal správnu žalobu, lehota na vyrubenie úroku z omeškania počas súdneho prieskumu tohto rozhodnutia v súlade s ustanovením § 71 SSP neplynula. Podľa § 71 ods. 1 SSP ak osobitný predpis upravujúci priestupky, kárne, disciplinárne a iné správne delikty určuje lehoty na zánik zodpovednosti, prípadne na výkon rozhodnutia, tieto lehoty počas konania podľa tohto zákona neplynú. Obdobne to platí o lehotách na zánik práva vo veciach daní, cla, poplatkov a odvodov, ktoré sú príjmami štátneho rozpočtu, rozpočtu Európskej únie, verejných fondov, rozpočtov obcí, miest, mestských častí a samosprávnych krajov. V súlade s uvedeným tak v období odo dňa 23.12.2015 do 03.02.2018 (t.j. 774 dní) lehota na vyrubenie úroku z omeškania neplynula. Rovnako tak prvostupňovému orgánu neplynula lehota na vyrubenie úroku z omeškania na DPH za zdaňovacie obdobie august 2014 v súlade s § 9 zákona lex corona, v zmysle ktorého sa počas obdobia pandémie prerušilo plynutie lehoty na zánik práva vyrubiť daň, plynutie lehoty, v ktorej sa premlčuje právo na vymáhanie daňového nedoplatku, a plynutie lehoty

na zánik práva vymáhať daňový nedoplatok. V tomto bode je potrebné zdôrazniť, že v zmysle § 2 písm. b) daňového poriadku je daňou daň podľa osobitných predpisov, vrátane úroku z omeškania, úroku a pokuty podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov, miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady podľa osobitného predpisu a miestny poplatok za rozvoj podľa osobitného predpisu. Na účely opatrení podľa § 3 a 4, § 6, § 8 až 12, § 16 až 18a, § 20 až 24a, § 24c až 24h, § 24j, § 24n a 24o, § 33, 34, § 36 ods. 1 a 3, § 36a a § 36c ods. 1 a 2 sa obdobie pandémie považuje za skončené 30. septembra 2020 (§ 2 ods. 3 zákona lex corona). V súlade s citovaným ustanovením tak prekluzívna lehota na vyrubenie úroku z omeškania na DPH za zdaňovacie obdobie august 2014 neplynula v počte 202 dní. Z vyjadrení žalobcu v podanej správnej žalobe je zrejmé, že si žalobca zamieňa odkladný účinok s lehotou na zánik práva vyrubiť daň, resp. úrok z omeškania. Ustanovenie § 184 – 189 SSP upravujú odkladný účinok správnej žaloby. Odkladný účinok znamená, že žalobou napadnuté rozhodnutie nemôže byť zo strany správneho orgánu nútene vymáhané a rovnako tak nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí. Existencia odkladného účinku však nemá vplyv na plynutie lehoty na zánik práva vyrubiť daň, resp. úroku z omeškania. Táto je upravená osobitnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktoré žalovaný poukázal vyššie. Žalovaný považuje za potrebné zdôrazniť skutočnosť, že Uznesením č. 20S/130/2015-52 zo dňa 17.06.2016 bol správnej žalobe proti Rozhodnutiu č. 20966487/2015 zo dňa 08.10.2015 priznaný odkladný účinok. Podľa § 186 ods. 1 a 2 SSP nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia správneho súdu podľa § 185 sa pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy a takéto rozhodnutie alebo opatrenie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí orgánov verejnej správy alebo opatrení orgánov verejnej správy. Odkladný účinok zaniká právoplatnosťou rozhodnutia správneho súdu vo veci samej. Z uvedených dôvodov tak prvostupňový orgán nemohol vyrubiť úrok z omeškania do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, t.j. do dňa 03.02.2018.

Dňa 23.11.2021 zaslala právna zástupkyňa žalobcu písomné vyjadrenie súdu, v ktorom namietala výšku vypočítaných úrokov z omeškania a nesúhlasila s výpočtom, ktorý bol vykonaný správcom dane.

Žalovaný sa k uvedenému vyjadreniu písomne nevyjadril.

Relevantná právna úprava

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 563/2009 Z. z. Na účely tohto zákona sa rozumie b) daňou daň podľa osobitných predpisov vrátane úroku z omeškania, úroku a pokuty podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov, miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady podľa osobitného predpisu a miestny poplatok za rozvoj podľa osobitného predpisu,

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. Pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z. Správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne určeniu a vyrubeniu dane.

Podľa § 156 ods. 1, 2 zákona č. 563/2009 Z. z. (1) Úrok z omeškania správca dane vyrubí podľa odseku 2, ak daňový subjekt nezaplatí alebo neodvedie v ustanovenej lehote alebo v ustanovenej výške alebo v lehote alebo vo výške určenej v rozhodnutí správcu dane

- a) daň alebo rozdiel dane,
- b) preddavok na daň,
- c) splátku dane,
- d) vybraný preddavok na daň,
- e) daň vybranú zrážkou,
- f) zrazenú sumu na zabezpečenie dane.

(2) Správca dane vyrubí úrok z omeškania z dlžnej sumy podľa odseku 1. Pri výpočte úroku sa použije štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej v deň vzniku daňového nedoplatku alebo v deň nasledujúci po dni, v ktorom mal byť preddavok na daň zaplatený alebo odvedený, alebo splátka dane zaplatená. Pri vyrubení úroku z omeškania podľa odseku 9 sa použije základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná v deň doručenia úplnej žiadosti členského štátu o vymáhanie pohľadávky. Ak štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky nedosiahne 15%, pri výpočte úroku z omeškania sa použije ročná úroková sadzba 15%. Správca dane vyrubí úrok z omeškania za každý deň omeškania s platbou, začínajúc dňom nasledujúcim po dni jej splatnosti až do dňa platby vrátane alebo do dňa použitia daňového preplatku alebo vykonania kompenzácie podľa § 55; pri podaní dodatočného daňového priznania správca dane vyrubí úrok z omeškania z dlžnej sumy do dňa podania dodatočného daňového priznania. Ak nebol úrok z omeškania správcom dane vyrubený právoplatným rozhodnutím do vyhlásenia konkurzu, do začatia reštrukturalizačného konania alebo do rozhodujúceho dňa, správca dane vypočíta úrok z omeškania za obdobie do vyhlásenia konkurzu, do začatia reštrukturalizačného konania alebo do rozhodujúceho dňa; takto vypočítaný úrok z omeškania sa považuje za vyrubený dňom predchádzajúcim vyhláseniu konkurzu, začatiu reštrukturalizačného konania alebo dňom predchádzajúcim rozhodujúcemu dňu. Úrok z omeškania z nezaplatennej dlžnej sumy môže správca dane vyrubiť aj priebežne. Úrok z omeškania sa počíta najdlhšie za štyri roky omeškania s platbou.

Podľa § 161 zákona č. 563/2009 Z. z. Ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, zaokrúhľuje sa daň, preddavok na daň, úrok z omeškania, pokuta a úrok na desiatky eurocentov nadol.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 67/2020 Z. z. (1) Opatrenia podľa tohto zákona sa uplatňujú počas obdobia od 12. marca 2020, keď vláda Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“) vyhlásila mimoriadnu situáciu podľa osobitného predpisu v súvislosti s ohrozením verejného zdravia II. stupňa z dôvodu ochorenia COVID-19 spôsobeným koronou vírusom SARS-CoV-2 na území Slovenskej republiky do konca kalendárneho mesiaca, v ktorom vláda mimoriadnu situáciu odvolá, ak odsek 3 neustanovuje inak (ďalej len „obdobie pandémie“) a až do uplynutia najneskoršej lehoty podľa tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 67/2020 Z. z. (3) Na účely opatrení podľa § 3 a 4, § 6, § 8 až 12, § 16 až 18a, § 20 až 24a, § 24c až 24h, § 24j, § 24n a 24o, § 33, 34, § 36 ods. 1 a 3, § 36a a § 36c ods. 1 a 2 sa obdobie pandémie považuje za skončené 30. septembra 2020 a na účely opatrení podľa § 7, 24i a 31 sa obdobie pandémie považuje za skončené 31. decembra 2020.

Podľa § 9 zákona č. 67/2020 Z. z. Počas obdobia pandémie sa prerušuje plynutie lehoty na zánik práva vyrubiť daň, plynutie lehoty, v ktorej sa premlčuje právo na vymáhanie daňového nedoplatku, a plynutie lehoty na zánik práva vymáhať daňový nedoplatok.

Podľa § 184 zákona č. 162/2015 Z. z. Podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 185 písm. a) SSP Správny súd môže, ak osobitný predpis neustanovuje inak, na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, a) ak by

okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

Konanie na správnom súde a právne posúdenie vecí správnym súdom

Správny súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného orgánu verejnej správy a orgánu verejnej správy nižšieho stupňa preskúmal v rozsahu uplatnených žalobných dôvodov napadnuté rozhodnutie ako aj priebeh administratívneho konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, vychádzajúc zo stavu, ktorý existoval v čase právoplatnosti rozhodnutia, za splnenia procesných podmienok, keď účastníci konania požiadali o nariadenie pojednávania a správny súd toto pojednávanie nariadil podľa § 107 ods. 1 SSP na deň 24.11.2022, pričom dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

V súvislosti s námietkami, ktoré vzniesla právna zástupkyňa žalobcu krajský súd dospel k záveru, že zásadnou námietkou, ktorá bola vznesená je tá, že podľa názoru žalobcu nebolo možné vyrúbiť žalobcovi úrok z omeškania za nezaplatenie dane z pridanej hodnoty v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške, keďže podľa § 156 ods. 8 zákona č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov uplynula 5-ročná lehota, ktorú stanovuje zákon ako lehotu, v ktorej môže správca dane vyrúbiť daňovému subjektu úrok z omeškania a táto začína plynúť od konca roka, v ktorom bol daňový subjekt povinný zaplatiť rozdiel dane.

Žalovaný vo svojom rozhodnutí, rovnako ako aj správca dane, uvádzajú, že hoci bol úrok z omeškania vyrúbený až po lehote piatich rokov od konca roka, kedy sa mala daň zaplatiť, existovali dôvody, ktoré uvedené 5-ročnú lehotu prerušili, a to jednak žalovaný poukazuje na ust. § 71 ods. 1 SSP, kedy podaní správnej žaloby došlo k prerušeniu plynutia uvedenej lehoty a ďalej poukazuje žalovaný aj na zákon č. 67/2020 Z. z. tzv. lex coronu, podľa ktorého v čase od 12.3.2020 do 30.9.2020 neplynuli lehoty, resp. sa prerušili lehoty na zánik práva, vyrúbiť daň, plynutie lehoty, v ktorom sa premlčuje právo na vymáhanie daňového nedoplatku a plynutie lehoty na zánik práva vymáhať daňový nedoplatok.

Krajskému súdu neunikla pozornosti ani argumentácia právnej zástupkyne žalobcu, v ktorej namieta, že samotné podanie žaloby nemá odkladný účinok. Odkladný účinok žalobe priznáva zákon len vtedy, ak súd rozhodne o odkladnom účinku správnej žaloby podľa § 186 ods. 1 SSP, čím sa pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia verejnej správy alebo opatrenia verejnej správy.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že žalobou doručenu súdu dňa 23.12.2015 sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo potvrdené prvostupňového rozhodnutie Daňového úradu Trnava č. 20402844/2015 zo dňa 22.6.2015, ktorým bol podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov vyrúbený žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie 2014 v sume 63.466 eur.

Z obsahu spisového materiálu ďalej súd zistil, že uznesením Krajského súdu v Trnave č. 20S/130/2015 zo dňa 17.8.2016 správny súd priznal správnej žalobe odkladný účinok do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 20S/130/2015.

Krajský súd v Trnave rozsudkom sp. zn. 20S/130/2015 zo dňa 21.6.2017 zamietol žalobu a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania.

Proti uvedenému rozhodnutiu bola podaná kasačná sťažnosť.

Uznesením Krajského súdu v Trnave číslo 20S/130/2015 zo dňa 19.12.2017 súd konanie o kasačnej sťažnosti zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku vo výške 140 eur.

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 3.2.2018, teda samotná vec bola právoplatne skončená týmto dňom.

Podľa § 185 písm. a) SSP správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok ak by sa okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda, či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

Podľa § 186 ods. 1 SSP nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia správneho súdu podľa § 185 sa pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy a takéto rozhodnutie alebo opatrenie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí orgánov verejnej správy alebo opatrení orgánov verejnej správy.

Podľa § 186 ods. 2 SSP odkladný účinok zaniká právoplatnosťou rozhodnutia správneho súdu vo veci samej.

Odkladný účinok správnej žaloby podľa SSP predstavuje širší inštitút ako bol odklad vykonateľnosti podľa § 250c ods. 1 OSP. Priznaním odkladného účinku sa totiž pozastavujú všetky účinky nadobudnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy a takéto rozhodnutie nemôže byť podkladom pre vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení.

Z vyššie uvedených ustanovení teda vyplýva, že v čase od priznania odkladného účinku správnej žalobe až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej neplynú lehoty týkajúce sa možnosti a práva orgánu verejnej správy vydať rozhodnutie, ktorým vyrúbi úrok z omeškania a toto rozhodnutie je takým rozhodnutím, ktoré priamo nadväzuje na rozhodnutie o vyrúbení nedoplatku na dani z pridanej hodnoty, pričom z ust. § 186 ods. 1 SSP jednoznačne vyplýva, že v prípade, že je priznaný odkladný účinok tak nemožno vydávať nadväzujúce rozhodnutia, teda ani rozhodnutie o vyrúbení úrokov z omeškania.

Podľa názoru krajského súdu teda v čase od vydania uznesenia o priznaní odkladného účinku, t. j. od 17.8.2016 až do právoplatného skončenia vo veci samej, t. j. do 3.2.2018 neplynula 5-ročná lehota v zmysle § 156 ods. 8 zákona č. 563/2009 Z. z. a o toto obdobie sa predĺžila lehota, v ktorej mohol správca dane vyrúbiť úrok z omeškania.

Podľa názoru súdu prvostupňové rozhodnutie vydané 18.1.2021 je rozhodnutím, ktoré bolo vydané v súlade s ust. § 156 ods. 8 daňového poriadku, a teda je rozhodnutím zákonným.

V súvislosti s námietkou, ktorú vzniesla právna zástupkyňa žalobcu v podanom vyjadrení zo dňa 22.11.2021, ktoré bolo doručené súdu 23.11.2021 krajský súd poznamenáva, že v tomto vyjadrení namieta právna zástupkyňa žalobcu nesprávny výpočet výšky úrokov z omeškania avšak táto námietka

nebola vznesená v zákonnej dvojmesačnej lehote, a teda keďže nebola obsahom žalobného návrhu na túto námietku nemohol súd prihliadať.

Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa uplatnenia ustanovení zákona č. 67/2020 Z. z. tzv. lex corony, tak podľa názoru krajského súdu táto námietka je v danom prípade irelevantná vzhľadom na odkladný účinok správnej žaloby na základe právoplatného rozhodnutia súdu.

Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd tak, že procesne úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania, keďže ide o orgán verejnej správy, ktorému možno v zmysle § 168 ods. 1 SSP priznať nárok na náhradu trov konania len vo výnimočných prípadoch, ktoré však v danej veci súd nevzhladol.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Trnave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Krajského súdu v Trnave na Najvyšší súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní od jeho doručenia (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. a/ SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
 - b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
 - c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
 - d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP)
- Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté. (§ 440 ods. 1 SSP)

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).